

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Nyilttér petítora 50 fillér.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolós szerkesztő:
DÉKÁNY MIHÁLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfuttató:
STRAUSZ SÁNDOR.

Az alkohol ellenes mozgalmakról.

Tagadhatatlan, hogy az a sok igazság, mely az antikoholista tanácskozásaiából kicillámlik, sikeres működésre és az eszmének diadaljutására nyújt kilitást.

És mégis miért nem sikerült a mozgalomnak eddig mélyrehatóbb eredményeket produkálni, miért nem tudott különösen hazánkban gyökeret verni? Oka a mozgalomnak pregnánsan kidomborított nemzetközi irányzatában keresendő. Mely nem alkalmazkodik nálunk különösen hazai viszonyainkhoz, de más országokban sem találja meg azt a helyes utat, a mely célhoz vezethet. Szinte azt lehetne állítani hogy az a minden akadályt figyelmen kívül hagyó erélyesség, a mely különben a siker titka szokott lenni, e kérdés kezelésénél végzetes hibának tekintendő. Ernyedetlenül a kitűzött cél felé törni: ez a kielégítő eredmény elérhetésének kétségkívül elengedhetetlen előfeltétele. Am nem-e szükséges előbb gondosan megvizsgálni, vajjon a talaj a rohamos előrehaladás részére kellőleg elő van-e már készítve? — Vajjon nem torzysulnak a célhoz vezető uton oly akadályok, a melyek leküzdésére véges emberi erőnk elégtelen?

Ez idő szerint pedig még határozottan így van! Noe ideje óta, sőt még előbből tudja az emberiség, hogy a szőlő istenadást nemcsak úgy élvezhetjük, amint azt a természet a tőkén megérteli. Már ősidőkben ismert dolog volt, hogy az a pompás nedű, mely ellen most oly keményen kikelnek, szinte leküzdhetlen varázst gyakorol nemcsak a gége, de kedélyünkre is. A nagyok legnagyobbjai meghajoltak hatalma előtt, halhatatlan költők tüzes lelkesedéssel megénekelték. Szegények és gazdagok még ma is csüngenek rajta — azt a hatalmi szót, mely kiszorítaná, még nem mondották ki és a ki mégis ki akarja mondani, csak gúnyt arathatna.

Ennek a ténynek megállapítása azonban még korántsem jelenti azt, mintha az általunk is kárhozottott alkoholizmusnak dicsőhimnusz akarnánk zengeni. Hiszen közismeretes, hogy az ivás szenvedélye évente sok ezer munkaképes kart megbénít, s különösen munkás osztályunk körében iszonyú pusztításokat visz végbe. A szociálpolitikus fájdalommal látja, mint tizedeli meg az alkohol ördöge a legszorgalmasabb, a legügyesebb férfiakat, a családok fentartóit, s nem kíméli meg még a nőket sem. Szinte tehetetlenül állunk e szörnyű szemben. A csapás: melyet reá akarunk mérni, nem fog. Kettőzött dühvel veti magát áldozataira, kiknek száma egyre szaporodik. Erőszakkal nem lehet ellene fellépni. Baltával nem lehet legyűrni. Ezzel kellene az antikoholistáknak legelőbb tisztába jöniük. Tudniok kellene, hogy sohasem fog nekik sikerülni az alkoholt

egészen és teljesen erről a földtekéről elfujni. Azt is kellene tudniok és nyíltan beismerniök, hogy az alkohol mértékletesen és megfelelő formában élvezve nem méreg, amint azt elhitetni szeretnék, sőt hogy épp ellenkezőleg: kisebb mértékben jó hatást gyakorol az egészségre. A mértékletenségben rejlik a baj, nemcsak az alkoholnál, hanem azoknál is, a kik kíméletlenül küzdenek ellene.

A mértékletes alkoholízist, különösen pedig pálinkaivás ellen egyedül hatásos szer — a felvilágosítás. A tényeknek teljesen megfelelő, megcáfolhatatlan felvilágosítás legtöbb eredményre számíthat. Rég megszűnt már, hogy az emberek a falra festett ördögöt kísértetnek tartásák. Tartásák tisztelben az igazságot, melynek jegyében az antikoholista harcolnak, hogy a siker el ne maradjon.

Világosítsák fel a népet az igazságról! Tanítsák meg, hogy mint minden dologban, úgy különösen a szeszes italok élvezeténél a mértékletesség elengedhetlen, mert sehohsem boszulja meg magát a mértékletenség inkább, mint itt.

Ez többet használ, mint tilalmak és korlátozások, melyek — mint évszázados tapasztalatok igazolják — a lenyűgözött szenvedélyt csak még jobban serkentik.

Nem a közigazgatás, hanem az iskola van hivatva, az alkohol kérdést megoldani. Törekedjenek mindazok, kik a nép vezetői gyanánt szerepelnek, minél szélesebb köröket figyelmeztetni arra a veszélyre, mely szeszes italoknak mértékletes élvezetével jár és csakhamar tapasztalhatni fogjuk, hogy az alkohol púsztitásai jelentékenyen meg fognak csappani.

Csáktornyanak magasabb lakbér-osztályba sorozása érdekében.

Nincs nagyobb akadály a jó ügynek a közömbösségnél. Legyen bár a szándék még oly dicséretre méltó, a cél még oly nemes: megéneklik a legjobb törekvés az apáthia kátyujában.

A tisztviselők nem hevílenek ama közösségért, melyet ma már minden szakma férfiai vágyaik, kívánságaik megvalósítása céljából mellőzhetetlennek tartanak. Nem akarnak ébredni arra a tudatra, hogy csak az egyesült, széjjel nem forgácsolt küzdelem vezethet eredményhez és a siker nem hull az égből összetett kezekre. A gondosan zsebbe rejtett, összeszorított öklök sem csap le senkire, bolond volna, aki tőle megijedne, néma gyermeknek pedig az anyja se érti meg a szavát.

A helyes eljárás a tisztviselők egységes fellelése. Egyesek kérelme, követelése elvész a pusztában, jöllehet, hogy ugyanaz, ami az egyes kívánság, az összeség is. — Egy nagy, intelligenciájával és szakképzettségével, ügybuzgóságával és lelkiismeretességével imponáló testület óhaja elől pedig kitérni nem lehet.

A tisztviselők a saját személyi ügyeiket sem karolják fel azzal a lelkesedéssel, azzal a hevüléssel, amellyel egyedül várhatják helyzetük javítását.

Az élet, a maga komor ridegségével, arra int, hogy egyre küzdjünk, harcoljunk. A nagy csatában az eszme erő nélkül épp oly kevéssé vezethet diadalhoz, mint a nyers erő összetartás és vezérlés nélkül. Minden tényező hozzájárulása szükséges, hogy győzelmet lehessen aratni.

Szólok pedig ez alkalommal a csáktornyai állami közigazgatási tisztviselőkhöz. Tudja ma Csáktornyan mindenki, hogy itt a megélhetés nemcsak olyan nehéz, mint akár Budapesten, vagy az ország bármely nagyobb városában, hanem sok tekintetben még rosszabbak is a viszonyok. Itt az ország határán mindent kivisznek, s a hivatalnok ember pénzért sem igen kap semmit.

A baromfi s más piaci cikkek valóságos patika szerek. A házbérről pedig nem is lehet kalapemelés nélkül beszélni. De azért a csáktornyai tisztviselők csak hallgatnak és nyögnek, legfőleg egymás között fejezik ki elégedetlenségüket s azzal azt hiszik, elegendő tettek önmaguk iránti kötelességeiknek. Pedig ez nem jól van így! Igaz, bárki is azt mondhatja, hiszen hiába mozognak, nekünk külön fizetés emelést vagy drágasági pótlékokt úgy sem adnak, s ebben igaza is van annak, aki így gondolkozik. Ámde kérjünk olyant, a minek a megadása elé törvényes akadály se gördül, s talán lehetséges is.

Előbb mondtam, hogy a csáktornyai házbérről csak kalapot levéve szabad beszélni, én tehát le is veszem a kalapom s szóba hozom ezt az ügyet, mert az mégis csak abnormis dolog, hogy Csáktornyan az állami tisztviselők, ha csak némileg is állásukhoz mért lakást akarnak bérelni, akkor a rendes lakbérükhöz még legalább is 200—500 koronát kell hozzá tenniök a más oldalról is nagyon igénybe vett törzs fizetésükből.

Hogy ennek mi az oka, tudjuk. Gyűljünk tehát össze csáktornyai tisztviselők és foglaljuk memorandumba a csáktornyai lakás mizeriákat és kérjük a magas kormányt, hogy Csáktornyát, e határszéli nagy forgalmu városak sorozza egy osztályal magasabb lakbér-osztályba. Az erre vonatkozó memorandumot azután a kerület országgyűlési képviselőjének, vagy esetleg egy küldöttség útján juttathatjuk el az illetékes tennyzők elé.

Az elmondott célból összehívandó értekezletet, mint legkompetensebb, hívja össze a néhány év előtti Csáktornyai állami tisztviselők körének az elnöksége.

Hiszem, hogy Muraköz jövő száma már hozhat hírt a csáktornyai áll. és közigazgatási tisztviselők e mozgalmáról.

egy állami

K Ü L Ö N F É L E K.

— **Gróf Festetics Jenő** ur Öméltsága hosszabb tartózkodásra tegnap délelőtt 11 órakor a pragerhoi vonallal megérkezett és zalaujvári kastélyába hajtatott.

— **Személyi hir.** Gróf Batthyány Pál vármegyei népszerű főispánja folyó hó 13-án este városunkba érkezett. Másnap délelőtt Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő kíséretében meglátogatta a Csáktornyai áll. elemi és polgári iskolákat, hol a tanulók feleleteit is meghallgatta. A délelőtti folyamán megtekintette még a főispán ur az állami tanítóképző-intézetet. A főispán, ki ezuttal először látogatja Muraköz iskoláit, igen nagy elismerésnek adott kifejezést a magyarságban és tudásban egyaránt magas színvonalon álló csáktornyai állami elemi iskolák tantestülete előtt. 15-én pedig a perlaki állami iskolákat tüntette ki magas látogatásával a főispán ur. 15-én délután 4 órakor Nagykanizsán keresztül visszautazott Zalaegerszegre.

— **Hivatal vizsgálat.** Zavodi Albin kúriai bíró, a kanizsai kir. törvényszék elnöke f. hó 11, 12, 13 és 14-én hivatalos vizsgálatot tartott a csáktornyai járásbírósnágnál s elismerését fejezte ki a tapasztalt rend felett.

— **Kitüntetés.** A király Háy István dr. Zalavármegyei tisztii főorvosának a közegészségügy terén szerzett érdemei elismerésül a királyi tanácsosságot adományozta.

† Kollay Jeromos bottornyai plébános 87 éves korában hosszas szenvedés után f. hó 13-án délután 3 órakor meghalt. A megboldogult egyike volt Muraköz régi tiszteletben álló alakjainak. Fárja hűvein kívül kiterjedt rokonsága és számtalan tisztelői gyászolják a muraközi papság volt nesterát. Áldás porain!

— **Halálozások.** Kohn Arminné, szül. Deutsch Rozália f. hó 9-én délelőtt 10 és fél órakor, életének 61-ik, évében, hosszas szenvedés után elhunyt. Földi maradványa f. hó 10-én délután 5 órakor helyezettelt ökök nyugalomra óriási részvét mellett. Az elhunytal gyászolják: Férje Kohn Herman csáktornyai tojáskereskedő, gyermekei: Gyula, Jenny, férj. Heinrich Arminné, Arnold, Vilma, Róbert, anya: Özv. Deutsch Mária, fivére: Deutsch Ödön és veje Heinrich Armin.

Friedl József, a Zrinyi szálloda volt tulajdonosa folyó hó 14-én délután fél 3

órákor, életének 41-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése folyó hó 15-én délután 5 órákor volt az ág. ev. hitvallás szertartása szerint a dravaszentmihályi temetőben nagy részvét mellett. Béke vele!

— **Egy jótékony nőegylet jubileuma.** A Gróf Batthyány Pálné szül. Inkey Valéria öméltságának védnöksége alatt lévő »Zalaegerszegi Karácsonya-Egylet« folyó június hó 16-án, fennállásának 25 éves jubileumát tartja Zalaegerszegen a vármegye-ház nagytermében.

— **A koronázási évfordulót** a Felsőmuraköz iskolái is megünnepezték. A környék iskoláinak növendékei tanítók kíséretében részt vettek Stridón a 8 órai misén, amelyen Jookó János plebános celebrált. A tanulók Lutár István kántor vezetésével alát kizárólag magyar énekeket adtak elő. Stridóról Ráckanizsára, s onnét a közeli erdőbe ment a tanuló sereg, ahol az ünnepélyt mulatsággal zárták be.

— **Évégi vizsgálatok.** A csáktornyai állami elemi népiskolában a folyó évi záróvizsgálatok a következő rendben lesznek megtartva: június 19-én délelőtt az összes hittani vizsgálatok; június 20-án délelőtt: 8—9-ig az I. fiuosztály, 9—10-ig a II. fiuosztály, 10—fél 12-ig a III. fiuosztály, d. u. 2—5-ig a IV. fiuosztály; június 21-én d. e. 8—9-ig az I. leányosztály, 9—10-ig a II. leányosztály, 10-től fél 12-ig a III. leányosztály, délután 2—5-ig a IV. leányosztály vizsgálat. Június 25-én délelőtt 8 órakor ünnepélyes »Te Deum« s utána záróünnepély. Ezen vizsgálatokra a t. c. szülők és tanügybarátok tisztelettel meghívotnak. Csáktornya, 1907. június 12. Az igazgató.

— **Vizsgálatok sorrendje** a helybeli áll. polg. fiu- és leányiskolában: a) a polgári leányiskolában: június 14-én délután hittani vizsga az összes osztályokban, 17-én d. e. az I., délután II. osztály osztály vizsgálat az elméleti tárgyakból; 18-án délelőtt a III., délután a IV. osztály vizsgálat az elméleti tárgyakból; 19-én délelőtt írásbeli, d. u. szóbeli magánvizsgálatok és délelőtti torna vizsga az összes osztályokban. b) a polgári fiuiskolában: június 14-én délelőtt hittani vizsga az összes osztályokban, 20-án d. e. az I., délután a II. oszt., 21-én délelőtt a III., délután a IV-ik oszt., 22-én délelőtt az V. és VI. oszt. vizsgálat; 22-én délelőtt

írásbeli, d. u. szóbeli magánvizsgálatok; 21-én énekvizsga a III., IV., V. és VI. oszt. d. u. 4—5-ig. 21-én tornavizsga az összes osztályokban d. u. 5—6-ig. 25-én Te Deum s ünnepélyes záróünnepély, mely alkalommal kiosztatnak a jutalmak és a bizonyítványok. Ugyanott a növendékek rajzaiból összeállított kiállítás a rajzteremben megnyílt, melynek megtekintésére a szülők és érdeklődő vendégek szívesen láttatnak.

— **Hirdetmény.** A 38692. VII. a 2. sz. m. kir. földmívelésügyi miniszteri rendelet folytán figyelmezteti Csáktornya község előljárósága a község határában levő földbirtok tulajdonosokat, hogy az esetleg mutatkozó arankának a folyó hó folyamán leendő alapos kiirtása iránt annál is inkább intézkedjenek, mert a mulasztások az 1894. évi XII. t.-c. 95. §-ának k) pontja értelmében 100 koronáig terjedhető pénzbírsággal büntetlenné. Csáktornya, 1907. június 10-én A községi előljáróság.

— **A csáktornyai önk. tüzoltó-egylet** f. hó 9-iki nyári mulatsága igen szépen sikerült. Az idő kedvezett a mulatságnak s így nagyon élénk és népes volt a mulatság. — De nem csak élénk és népes volt, hanem az egyesületre nézve hasznos is, mert bár csekély volt a beléptidij, mégis a belépő díjakból, felülfizetésekből és konfetti eladásokból mintegy 430 K tiszta jövedelemmel gyarapította a mulatság az egyesület pénztárát. Felülfizettek a mulatság alkalmából: Szalon Péter 13 K 10 f, Premecz Miklós 10 K, Kertész Lajos 6 K 80 f, Székely Vilmos 4 K 20 f, Szalon Péter, Pecsornik Ottó 4—4 K, Löbl Rezső 3 K 80 f, Strausz Sándor, Hajas József 3—3 K, Zakál Henrik 2 K 40 f, Heilig József, Dr. Schwartz Albert, Márics Viktor, Nuzsy Máttyás, N. N., Dr. Schwartz Lajos 2—2 K, Puhr Szabolcs 1 K 80 f, Wollák Rezső, Mráz Testvérek, Prostenik Gusztáv, Kratochvíl Ferencz 160—160 K, Heinrich Már idősb. Czvetkovics Antal 140—140 K, Pintács Károly, Bachrach Győző, Borandini Bálint, Kopjár Sándor, Bertin Ágoston, Klucsarics Tamás 120—120 K, Bencsák Richárd 1 K 60 f, Antonovics József, Sztrahya Károly, Zsebők János, Kericsmár Nándorné, Dr. Lakó Imre, Rosenberg Richárd, Dr. Kovács Lipót 1—1 K, Szocsics Mihály, Bécsey, Zrinyi Viktor, Halmos József, Zrinyi Károly 80—80 f,

T Á R C A.

Dalok egy fehér asszonyhoz.

I.

Eljősz majd hozzám csendes éjszakákon
Én kedvesem, egyetlen angyalom.
Zománcsfényű menyasszonyrúdhában
Szerelmes mosolylyal az ajkadon.

Ölembe üsz és elbeszélgetünk majd,
Csak úgy, mintha még élnél kedvesem.
Én élpanszokodom, te megvigasztalsz
És elcsitítgatsz szépen szeliden.

Hogy nem a legnagyobb az én keresztem,
Hisz eljősz hozzám minden éjjel — el — —
Vigázasz rám s az apró gyermekekre, — —
A kedvéért nem hágy az Isten el. —

Odamegyünk az apró ágyacskákhoz,
Megcsókoljuk a rózsás arcokat.
A félrecsuszott párnát helyre tesszük, —
Szobánk hideg, — hogy meg ne fázzanak.

Beszélsz aztán — s míg édes szavad hallom,
Győtrődő szívem lassan elpihen.
Hűvös kacsód gyengéd simogatása
Álomba ringat lágyan — csendesen

S ha reggel ébredék, csak az vigasztal,
Hogy nemsokára este lesz megint.

Majd eljön lassan az én éjszakám is
S együtt leszünk örökre odakint.

És akkor aztán együtt jövünk vissza
A gyermekekhez egy szép éjszakán.
És mindeneget szívünkre ölelve
Együtt megyünk a mindeffégen át.

És felmegyünk a csillagok honába.
Te elvezetsz minket kedvesem. — — —
S az égen, mikor éj borul rajja,
Hat apró csillaggal majd több leszen. — —

II.

Azt mondják, örület az én beszédem,
Hogy visszavárlak téged kedvesem. —
Azt mondják, nincs a sirból visszatérés;
Nem jött még onnan vissza senkisen.

S én mégis egyre-egyre visszavárlak,
L-gyen az én hitem bár örület.
Van annak csalhatatlan logikája;
Nem én hivlak, — az apró gyermekek.

Hisz meg van írva a bölcsék könyvében,
A jóknak Isten boldogságot ad!
És adhat-e néked nagyobbbat, — mintha
Kacagva csókol lányod — kis fiad! ?

III.

Nem volt körötted semmi drága pompa.
Szegény tanítónénak nem dukál.
Szobánk sem volt sötét lepeybe vonva,
Bekandikált a téli napsugár.

Zománcos glóriát vont homlokodra,
Szeliden csókolgatta arcodat.
Szeretesimítá a kinok redőit,
Mosolyra csalta csókos ajkadat.

S te szép voltál ez istenadta fényben — — —
Lásd mégis jó, hogy koldusok vagyunk,
Mert nem csufit a gyertya sápadt fénye
És szebb orcával megyünk fel az égbe
S szebbek leszünk mi majd a gazdakoknál
Urunk szavára ha feltámadunk.

IV.

Lásd, — el sem hervadtak még a virágok
Kereszteden s immár az emberek
Arról tanakodnak, arról beszélnek.
Ki lesz, — akit utánad szeretek,

Mosolygunk mindketten a sok beszéden.
Nem bánatnak engem, sem tégedet.
Mi ketten tudjuk, mint szeretjük egymást.
— — — Csak hadd beszéljenek az emberek.

Arany Izidor, Frankó Ferenc, Bolgár, Dreiszig, Heinrich, Hirschmann Leo, Kristofics Károlyné, Grész Gyula, Mayer Lajos, Verhár Márton, Meisner Emil, N. N., Horváth Zoltán, Czekurics Kálmán, Scheiber Mór, Pötz N., Czukor György, Neumann Salamon, N. N., Brodnyák Stridó 60—60 f, Musil Emil, Glavina János, Molnár Gáspár, Dürnbeck János, Kemény Jákó, N. N., Unterecker József, Horváth József Drávavásárhely, Hoffmann Ignác, Hofmann Pál, Stöger, Blau Sándor, Holub Oszkár, özv. Mrázne, Buchvald N. 40—40 f, Strausz Miksa 60 f, Kaczun Ignác 30 f, Petrics Gúsztv, Mayercsák Béla, Mick Szilárd, Domján József, Ács János, Herlics Mátvás, Dornig Rezső, Mofcsán István, N. N., Hochsinger, Kovacsics I., Sáfán József, Hübsch Manó, Fejér Jenő, Sray Ferenc, Stein Miksa 20—20 f, kiegészítül 1 hátulsó söröző társaság 7 korona.

— **Posta-távirda** segédtszékkel való kiképzés céljából a m. kir. posta-távirda és távbeszélő hivatalokhoz növendékek vétetelnek föl. Növendékekkel fölvetélt azon magyar honos ifjak pályázhatnak, kik a magyar nyelvet, a horvát-szlavonországi illetőségük pedig a horvát nyelvet szóban és írásban bírják; továbbá a középiskola IV. vagy ezzel egyenlő rangu más iskola megfelelő osztályát hazai taintézetekben sikerrel végezték, 14 évesnél nem fiatalabbak és 16 évesnél nem idősebbek; az iskola bevégezése és növendékekkel fölvetel között azonban legfeljebb egy évi megszakítás lehet, mely esetben hitelesen igazolni kell, hogy ezen egy év alatt az illető hol tartózkodott és mivel foglalkozott. A fölvetéltet kellően teljesített kérvénnyel 1907. évi július hó 31-ig lehet folyamodni. A kérvény az illető postatávirda igazgatóságához címezve azon postatávirda hivatalnál nyújtandó be, hová folyamodó növendékek fölvetéltét óhajta. Mely kincstári és mely nem kincstári postatávirda hivatalok vannak növendékek fölvetéltére fölhatalmazva, valamint bővebb tájékoztatást bármelyik postatávirda igazgatóság illetve hivatal ad.

— **Agyonütötte a gerenda.** Március András Drávavásárhely-pusztafai lakosnak hasonló nevű 18 hónapos kis fia folyó hó 8-án az udvaron a ház mellett játszadozott, miközben egy feltámasztott gerendát oly szerencsétlenül döntött el, hogy a gerenda

a kis fiu mellére esett, azt összezúzta s a kis fiu szörnyet halt.

— **Verekedés.** Horvetic Elek és Vinkovics Mátvás margithegyi lakók s folyó hó 5-én szovallásból a mezőn összezesztek, mikor is Vinkovics, hogy igazának nagyobb nyomatókat adjon, Horvatic fejét a nála volt gereblével egy kissé megkopogtatta.

— **Szökés a toloncházból.** Vajda Gyula és Grabovszki József kóbor cigányok ez év május 8-ika óta a csáktornyai toloncházban voltak fogva és illetőségi helyük még nem volt eldöntve. Ugy látszik nagyon megunták már a zárt helyet, mert f. hó 11-én éjjel körül kibontották a toloncszoba falát s azon keresztül megszöktek. A nyomozás csak annyit tudott kideríteni, hogy Horvátország felé vették útjukat.

— **Hirtelen halál.** Mursics Mátvás 56 éves I. hegykerületi lakos f. hó 8-án este a Végfalva határában levő rétjére ment szénát kaszálni. Egész éjjel nem tért vissza, minek folytán a házbeliék 9-én reggel keresésére indultak és a réten a fűben holtan találták. Ugyanis Mursics már réd óta szivbajban szenvedett s sokszor elővette a szivgörcs, de rokonai ilyenkor mindig segítségére voltak s így halállal nem végződött a roham, most azonban a réten maga lévén, elesett s arccal a posványosba fordulván, ugyszólván megfuladt.

— **Tejgazdasági kongresszus Pécsen.** A pécsi országos mezőgazdasági és iparkiallítás alkalmából szeptember hó 1. és 2. napján Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter védnöksége alatt Pécsen tejgazdasági kongresszus lesz. A kongresszus célja, hogy az érdekelt gazdaközönségnek alkalom nyújtassék a tejgazdaságok továbbfejlesztésének módjait s az azok védelmére szükséges intézkedéseket behatóan megvitatni. A kongresszus rendes tagjai lehetnek mindazok, kik belépésüket a kongresszus szervező bizottságnál bejelentették és az 5 koronában megállapított tagsági díjat ugyanott befizették. A belépések legkésőbb 1907. évi augusztus hó 1-ig jelentendők be. Jelenkezni lehet a kongresszus vezetőségénél Pécsen.

— **Kedvezmény** katonai szolgálatból polgári szolgálatba átlépő igazolványos altiszteknek. A király megengedte hogy mindazon közös hadseregbeli, illetőleg honvéd és csendőr igazolványos altisztek részére, a kik közvetlenül a tényleges katonai szolgálatból léptek át, vagy fognak átlépni valamely magyarországi törvényhatósági szolgálatba, ezen polgári szolgálatuk alatt bekövetkező nyugdíjaztatásuk alkalmából, polgári nyugdíjuk mellé, katonai szolgálati idejük után számított katonai kegydíj legyen esetről-esetre javaslatba hozható akkor, ha a magyarországi törvényhatóságok az illető igazolványos altiszteknek tényleges katonai szolgálatban eltöltött idejét a polgári nyugdíjki-szabásnál számításba nem vennék.

— **A gőzgépezők és kazánfűtők** legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban június hó 16 napján d. e. 9 órákor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartani. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők.

A zalavármegyei orvosok közgyűlése.

Az Országos Orvosszövetség Zalavármegyei Fiókjának folyó hó 15-én Csáktornyai községi közgyűlési termében dr. Hary István megyei főorvosnak, mint a szövetségi fiók elnökének elnöklété alatt látogatott közgyűlést tartott. A közgyűlésen a csáktornyai orvosokon kívül 24 vidéki orvos

vett részt, ami tekintve, hogy a zalavármegyei fióknak 68 tagja van, elég szép számnak mondható.

A közgyűlést megelőzőleg 9 órákor választmányi ülés volt.

Elnök a közgyűlést 1/4, 11 órákor nyitotta meg, mely után dr. Halász Miksa, a szövetség fiókjának titkára a titkári jelentést, dr. Fürst Béla pénztáros a pénztári jelentést olvasták föl, melyeket a közgyűlés tudomásul vett.

A közgyűlésnek két fő pontja volt: 1. a községi és körorvosok helyzetének, és 2. a betegsegélyző pénztárak és az orvosok közötti viszonyoknak megvitatása.

Az orvosok helyzetéről szóló résznél Rozenthal Jenő zalaegei orvosi felolvasva a Marostorda Vármegyei Fiók Szövetségének azon átiratát, mely az ország orvosi karának gazdasági alapon egy nagy egységessé tesztelté szervezkedését kívánja. — A közgyűlés általánosságban hozzá járult az indítványhoz.

Az országos szövetségnek átiratában foglaltak közül különösebben is foglalkozott a közgyűlés: a biztosítások alkalmával fizetendő és felszámítható díjakkal; a körorvosok adójának megállapításával; az orvosnövendékek és fiatal orvosok orvosi szociális kiképzésével; a fővárosi és más gyógyszertárak által forgalomba hozott nagyhangu speriális szerekkel és az igazgató tanács javaslatait elfogadta.

A betegsegélyző pénztáraknak az ügye kiterjedt vitát provokált, a melyekben a jelenlevő tagok nagy része résztvett. Alapos hozzászólások és megvitatás után kimondta a gyűlés, hogy ezental a betegsegélyző pénztárakkal a szerződés feltételeire nézve mindig a fiók szövetsége fognak tárgyalni és a szövetségi tagok csakis a fiók által megállapított feltételek mellett válnakoznak betegsegélyző pénztári orvosi állásokra. Adjon pedig általánosságban a betegsegélyző pénztár minden egyes tagja után legkevesebb 6—6 koronát. Ezenkívül a közgyűlés a betegsegélyző pénztári tagokra nézve a szabad orvos választást óhajta behozni, — a melynek érdekében minden tőle telhető elkövet.

Közgyűlés után a Zrinyi szálloda nagytermében 35 terítékű bankett volt, melyen számos felköszöntő hangzott el s a melyen lelkesesen ünnepték dr. Hary János megyei főorvost abból az alkalmából, hogy a király királyi tanácsossággal tüntette ki eddigi buzgó egészségügyi működéséért.

Köszönetnyilvánítás.

Felejthetetlen nőm, illetve édesanyánk elhunytá alkalmából megnyilatkozott részvételt, mely mérhetetlen fájdalomkat némiképen enyhítette, ez úton mondunk hálás köszönetet.

Csáktornya, 1907. június 15.

Kohn Armin és családja.

Köszönetnyilvánítás.

Megboldogult férjem temetésén megjelenteknek ezuton köszönöm szives részvétüket.

Csáktornya, 1907. június 16.

Özv. Friedl Józsefné.

V.

Mások márványkövet emelnek
Annak, kit egykoron szerettek. —
Rávésnek néhány jámbor mondatot,
Felednek aztán but — sirt — bánatot.
Igy tesznek lásd — a gazdagok.

Neved nincsen márványra véve.
Már korhad is sírod keresztje.
De rólad szól dalom, — érted zokog — — —
Sohse leszünk mi többet boldogok — — —
Igy tesznék lásd — mi — koldusok.

VI.

Kikiáltom bánatomat
Az egész világnak.
Hadd tudja meg minden ember,
Hogy sírod utánad.

Hátha talán egyik-másik
Mégis velem érez.
Meghallja én síró dalom
S talán meg is könnyez.

A könyveppből gyöngyvirág lesz
Elviszem tenéked. — — —
Temetőnkben a te sírod
Lesz a legeslegszebb.

Schramm Béla.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlažeći društveni, znavstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden Jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:
LOPARITS R. JÓZSEF.

Glavni urednik:
MARGITAI JOZSEF.

Izdatelj i vlastnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Sloga.

Nijeden narod nije srećen, koj nije složen. Moreju biti druge misli, moreju biti razlike med ljudmi, ali treba je. da se navek gledi to, da čim bolje napreduje celokupni narod. Jer samo tak bude nam bolje. Ako su vu orsagu svi ljudi zadovoljni sa svojim stališom, te se svi trsiju, da vu ovim stališu čim bolje napreduju, onda bude jaka naša domovina. Vu jakoj domovini je i narod jaki. A jaki narod je i blaženi. —

Po orsagu hodiju sim tam bezdušni kufari i farizeuši. Ovi sa velikim glasom kričiju da su prijatelji naroda. Vnogi i vnoqi njim verujeju, te idu na lepek. A jeli je on prijatelj pticah, koj je lovi i samo zato, da je rad ima, je vu karletku dene? Ravno takvi prijatelji su oni bezdušni puntari, koji hodiju po celim orsagu, predikujuju narodom, lažeju Bog zna kaj, sve obećuju nebo i paradizam, a nazadnje vu tamnoj samoći ostaviju siromaški narod, koj pokvarjenom dušom bludi sem tam, redkokrat se povrne na pravi put a najvišeokrat pokvarjenom dušom i zaslepljeni kune one, koji su mu nikaj ne krivi i uzvišava one, koji su mu pokvarili dušu. —

Zaista bilo je bolje vu starih vremena. Naši dedi su blaženi ljudi bili, jer su ne poznali niti socializma, niti nikakvu svadju narodnosti, niti Ameriku, te su verovali svojim svetskim i cirkvenim učiteljem. Najbolši stališ ima mirne duše človek. Takov človek vu svakim svojim poslu više postigne kak drugi, koj je navek nemiren i navek nekaj rova. Onaj, koj je s malim zadovoljen si navek više priskrbi, kak onaj koj

navek rova, vrta, tak se misli obogatiti da pod drugoga jamu kopa.

Žalostno je, da sa narod da za nos voditi od krivih prorokov. Dojde Bog zna kakov steihleb, i njemu svaki veruje još bolje, kak Bogu. Jer taj stepihleb tak lepo zna govoriti — veliju mnogi. Sve obeća, siromake hujsti na bogataše, bedake na pametne sa jednom riečom zmeša celi narod. Ali jedno je kaj bi mogel svaki človek vu pamet si vzeti i to da takov nebožec negovori vu ime Boga već vu ime črnoga vraga. Jer samo vrag si je zel to za trud da bude neslogan delat med narodi, jer tem veška bude njegova vojska. Socialiști vam svi vu ime vraga govoriju. Njihovi navuki vam zapleteju dušu i nezadovoljnost stvariju med narodom. Socialiști su svi plaćeni ljudi. Oni zato vnoge peneze dobiju da puntaju narod.

A drugi su vam oni agenti, koji vas kak marhu Ameriki prodaju. Ovi agenti su svi jako dobro plaćeni. Pak znate zakaj vabiju naš narod vu Ameriku. Zato da čim bolje onemogne ovaj orsag, te ga tim leži naši neprijatelji osvojuju.

Jer vnogo i vnogo naših ljudi pogine vu Ameriki, vnogo njih nemore nazad dojtii, a tem samo se oslabi narod, jer vu Ameriku neidu starci, nego samo jaki dečki i — muži, koji jako moreju delati. Vnogo je govora bilo o tom, da je jeden agent valoval da zato vabi vu Ameriku ljudi, da čim bolje oslabi ovaj orsag.

To vam je strašno!

Mi trpimo med sobom neprijatelje, koji nam pomalo gitta davleju vu nas i kopaju nam groba.

Jeli se nam budu već odprle oči! Pokažimo da zaistinu ljubimo ovu domovinu.

Jer ako domovinu ljubimo onda i sebe ljubimo Mi smo deca ove domovine. Nebudimo dakle neverni njoj! Podpomagajmo ju. Tim bolje bude nam! Budimo složni. Neposlusajmo krive Boge. Poslušajmo svoje naučitelje, koji nas na dober: put vodiju.

Politički pregled.

Ovoga meseca 8-ga su velike svečanosti bile po celim orsagu. Najme 8-ga je bilo 40 ljetah, da se je Njegvo Veličanstvo I. Ferencz József dal okoruniti za magjarskoga kralja.

Na jubileum je i Njegvo Veličanstvo kralj došel vu Budapeštu. Velikom uzduševnostjom je bil primljen kralj na svih stranah kud se je vozil. Júnija 8-ga je svečana meša bila vu Sv. Mátyása cirkvi, koju je starac Šamassa kardinal služil. Jako lepi govor je držal Šamassa kardinal kralju. — Kralj se je na ovaj dan smiloval svim, koji su nehotomice ili od hitrosti napravili greh i bili vu reštu zaprti.

Zbog svečanosti orsačko spravišće nije bilo držalo sednicu ovoga meseca 8-ga, te su svi — ministri i ablegati bili na službi božjoj.

Ovoga meseca 10-ga se je vu orsačkim spravišču razpravljalo o željezničkih službenikah pragmatiki i o njihovoj plaći.

KAJ JE NOVOGA?

— KOLENDAR. Júnij 17. Pondeljek, Rajner prizn. — 18. Tork, Markus i Mar-

Z A B A V A.

Dober apetit!

Ū niekom družtvu pod obedom bil je spomenek o osobah, koje puno jedu i svaki je znal u toj stvari svoju dosietku pripoviedati, stranom izbilja doživljenu a stranom kak to već ide, — izmišljenu.

Nieki doktor a rečenom družtvu pričme pripoviedati, da je on jednoč došel k niekom plebanušu, koj je baš pri stolu posve sam kod obeda sedel. Plebanuš je doktoru liepo uljudno stolca za sestii se ponudil, te je dalje obedoval i pri tom je doktor, dok je tam sedel, te se sa plebanušom spominai, mogel nabrojiti, da je plebanuš, već od prije kakti dobroga apetita gospodin poznat, pod krov svojega tiela pospravil, tanjir juhe, falat govodine, jednu cietu, mladoga kozleka šunkicu, jednoga kopuna sa šalatom tak, da od šunkice i kopuna su samo kosti ostale. Zatim je došel na stol funt švajcarskoga sira, koj je takaj cietu u ple-

banuševom želudcu vtunul. To sve pako je bilo pol litrom vina i pol litrom vode zalejano. Ktomu je doktor još u pripoviedanju naglasil, da mu se je od svega još to najbolje dopadalo, što to cietu — moči je reči junačko — obavlanje, koje je tri fertala ure trajalo, gospodina plebanuša niti najmanje nije utrudilo, a niti pod obedovanjem nije bilo na njemu baš nikakovo vpešanje moči opaživati, dapače to je tak jedno za drugim samo išlo i on je komad za komadom u svoja dosta velika usta samo ovak kakti u pečnicu rival, a da ga to nikaj nije paćilo niti u govoru niti u smijanju.

— Drugi je opet pripoviedal o niekom gradjanu, koj je osobito mnogo držal na to, ako je bil pozvan onamo, gde se je dobro jelo i pilo, jer on je tomu znal hasen vzeti. Jednoč je saznal, da su mnogi od njegove rodbine u stanovito miesto pozvani, gde se je puno moglo jesti i piti, a njega nije nito ko pozval. Srdito zakriči: »Dobro je dobro! — Dam si ja napraviti doma gošćenje, pak se sam k stolu sedem i tak dugo ostanem dok bude samo i jedna mrvica na stolul!»

I opet pričme jedan pripoviedati o francskom kralju Ljudevitu XVI. kojemu su glavu odsekli, da u njegovom životopisu stoji, da je bil jaki jelec, a ktomu je imal radje priproste jestvine nego fine. Dugo je pri stolu sedel te se znal zamazati mastniami kosti i tekućinama pošpricati kak malo diete, niti negledeč na dvorsku etiketu, samo je sa prsti prijel bocu ili koj drugi komad, te je kost oglabal kak nas svaki. — Kad se je ono u franczkoj digla revolucija te kralj hotel iz Pariza pobeći, bilo je baš 20 Júnia 1791, te se je dopelal do St. Menehoulda, tu je po svojoj navadi dugo obedoval, — vele, preko dvie ure — a konji su pred krčmom, u kojoj je jel, bili pod kočiju zapreženi. Pošto pak su to bili konji ondešnjega poštara, koj je izmienišii one, koji su sa kočiju do simo došli, friškimi izmieniil, to ga je pričelo srditi, zakaj mu konji tako dugo zapreženi stoje, te je išel do krčme, da vidi kakovi su to nemarkni putnici. Kad je došel onamo prepoznal je kralja i to odmah prijavil žandarom, koji su odmah biežečega kralja prijeli te natrag

cel. — 19. Sreda, Gervazij i Protazij. — 20. Četvrtak, Szilverij papa mučenik. — 21. Petek, Alojzij od Gonzage. — 22. Subota, Paulin biskup. — 23. Nedelja, Ediltrud. — Evangelium ove nedelje je: Ako nebude savršena vaša pravica. — Prvi fertalj meseca bude 19-ga ob 3 vuri 35 minuta u jutro. Vreme bude lepo.

† **Kollay Jeromos.** Kollay Jeromos bottornyaiski plebanuš vumrl je 13-ga o. m. Pokojni živel je 87 letah i bil je jedan najvredneši izmed naših starih medjimurskih svećenikah. Tuguje se za njega izvan njegovih farnikoh njegova rodbina, vnogi prijatelji i čestitelji njegovi. Naj počiva u miru!

— **Premeštenje.** Minister peneznih poslov Prekopa Vilmos iz Modosa od poreznog ureda je premešten u Perlak k poreznom uredu za kontrolora.

— **Zaprti psi.** Vu Csáktornyi se je na jednim psu teklost ustanovila. Kotarska oblast je zbog toga odredila, da tak vu — Csáktornyi, kak u susednih občinah v Drávaszentivanu, Vidafalvi, Zalaújvaru, Szentilóni, Drávaszentmihályu, Szászkb, Nagyfalvi, Felsőpusztafalvi i vu Drávavásárhelyu se moraju psi 40 dnevov privezano držati, ili sa košarom na lampi na špagovini se voditi. Koj pes bude slobodno hodil, bude — primljen a gazda mu bude oštro kaštigan. Treba je da jedanput oštru naredbu vun da oblast, jer bormeš vu nekojem selu ga više psuv, kak druge marve. I takov ima psa kojemu ga ne treba. Nekoji želar i po dva ima.

— **Amerika.** Ali su bedasti ljudi! Bog zna kaj misliju dobra vu toj Ameriki. Gdo poginuti hoće, to tu doma more načiniti. Huncut je on otac ili mati, koj svojega sina vu Ameriku pusti, jer iz niti jednoga nepostane tam dober človek. A bedasta je ona žena, koja svojega muža pusti vu Ameriku. Najviše jih tam grešno živi, a doma pak se rodiju fačuki, za koje se onda Bog mora skrbeti. Niti jeden muž pod ove zadnje ljeta nisi je vno go priskrbel vu Ameriki i sa poštenim delom bi si tuliko mogel i doma priskrbeti. Ali to je da bi doma svaki rad gospon bil, smrdi mu delo. Vu Ameriki mora sekrete pucati, mora pri strašnim ognju delati, a tu doma se izsmehava iz onoga koj dela. Strašen narod.

Prošloga meseca 26-ga su na csáktornyaiskim alomašu prijeli devet mužov iz Babócsa, koji su hoteli iti vu Ameriku. Sve su je transporterali nazaj. — Naj idu dimo delat.

— **Preparandijski** dijaki iz Csáktornye su prošloga meseca 23-, 24-, i 25-ga bili vu Pécsu i pregledali su izložbu. Vnogo vrednoga je tam za videti i jako je poučljivo za dijake ali i za svakog stališa človeka. Dijake su sveposvud radostno primili.

— **Alhambra vu pogibelji.** Kako se iz Madrida javlja, vlada vu Granadi silna uzbudjenost vu povodu jednog novinskog članka, vu kom se na osnovu tehničkog mnjenja razlaže, da će se glasovita Alhambra srušiti. Sazvana je skupština oblasti vu Granadu, da se poduzmu mjere, kojima bi se odvratila pogibelj, vu kojoj se Alhambra nalazi.

— **Alkohol i životinje.** Elefant medved, konj, pseto i još nekakvi sisavci jako voliju alkohol. Medved i majmunu mogu da piju pivo i da se takme u tom sa njemačkim burševima. Kokoške vrlo rado piju rakiju, te se opijaju sa »pijanim višnjama,« a poslije pijane igraju. Elefant, kod drugčije ne može da se dočepa pića, napravi se bolestan. Majmuna hvataju pićem. Na kraju šume čovjek ostavi sud s rakijom. Majmuni u četama dodju i tako se opiju, da i čovjeka smatraju za svoga druga. Ljudi onda uzmu jednog po jednog majmuna pod ruku i podju u selo, gde ih bace u kavez. I papige vole alkohol. Mnogi ih opiju, da se poslije zabavljaju snjima. — I leptiri volje alkohol. Konji američkih pivara opijaju se od piva. Takovi konji polude. I psi njemačkih burševa piju pivo.

— **Bržina prodova.** Stručni listovi donoše pojedinosti o jednoj mašini, koja bi dala brodovima ogromnu brzinu, dovoljnu da brod za četiri dana pravalu put izmedju Havra i Njujorka. Parna mašina Bi se zamjenila motorom na ulje ili petroleum. Veli se da je već gotov plan za brod od 2.000 tona, koji bi imao četiri vijka vrtnja i koji bi prevaljivao 50 kilometara na sila, sa svojom mašinom od 15.000 konjskih sila.

— **Aforizmi cara Maksimilija.** U Treviziu u Italiji umro je ovih dana Luigi Tofato, nekadašnji sluga nesretnoga meksičkog cara Maksimilijana, koji je 1867.

godine smaknut u Kveriparu. Medjo njegovim papirima nadjena je jedna veoma rijetka knjiga štampana poslije smrti Maksimilijanova i to u veoma malom broju eksemp-lara, koji su razdijeljeni članovima njegove porodice i njegovim najbližim prijateljima Vu knjizi ima svačega po malo: pjesama putopisa odlomaka iz dnevnika, i izbor mudrih riječi i aforizama. Da se vidi, kako se pisal nesretni brat našega vladara Franje Josipa, iznijet ćemo ovdje nekoliko njegovih aforizama.

— Nije lijepo posmatrati velike ljude iz velike blizine. — Masom naroda ne upravlja razum nego istinki uvijek pravedan; treba samo umjeti dati mu da se slobodno razvija. — Despotizam traži od onoga koji ga vrši ogromnu inteligenciju i željeznu čvrstinu; on umire s licem, koje ga je vršilo. Despotizam jednoga čovjeka rijetko se može podnositi; despotizam kakve kaste nikako se ne može trpjeti, i bilo ranije ili kasnije on mora pasti. — Sa bajunetima se ne može dobiti zlato iz zemljinih njedara. — Narodno povjerenje je isto što i ulje na osovima državnih kola. Ustav je samo jednaka podjela tereta, koji se ima podnositi.

— **Twainova šala.** Veliki američki humorista Mark Twain opet je nedavno načiniu jednu šalu, kojoj se sad cijela Amerika smije, i to ne toliko samoj šali koliko i još više sebi i jednom nju-jorskom listu, na čiji je račun i napravljena. Taj je list nedavno donesl jedan dugučak telegram, kojim se javlja kako je Mark Twain vraćajući se kući za izložbe u Cemstaunu izgubio se na moru bez traga i glasa. Posel je tom i tom ladjom, a to se ladji sad ništa više ne zna. Nekoliko dana kasnije taj isti list donese drugi, kratak telegram da je ta ladja sretno se vratila. Gotovo cijela Amerika nije ni opazila ovaj drugi telegram, nego prihvatiti samo onaj prvi ima sve se strane počeo govoriti o tragičnoj smrti Twainovoj. Razumije se, da su novinarski reporteri odmah jurišali na njegovu kuću, ali koliku su se prenerazili, kad su pred sobom ugledali samoga Twaina, koji im je s puno dostojanstva pričao kako se baš taj čas vratio s krova odakle je zaludu teleskopom tražio Marka Twaina. — Mogu da vam sličnoj prilici rekao sigurno je da su mnogo preterjali tim glasom o mojoj smrti. I svi se

u Paris dopratili, gde je bil pred revolucionalni sud stavljen obsudjen i 21-ga januara 1703 guillotinom pogubljen. Da nije toliko i tak dugo u St. Menchouldu jel, nebi bil poštar Drouet, koj ga je u onom miestu jedini poznal, do njega došel i kad je već tak blizu granice došel, lahko bi bil vušel.

•No, kad ste već pri kraljih — veli četvrti — Orleanska hercogica je pripovieda kralj Ljudevít XIV. pojedje k jednomu obroku: tri tanjira različitih juhah, jednoga cieloga fazana, jednu birkeču šunku sa šalom, sira i razno voće. On neglede na to, jeli je to sve fino pripravljeno, on samo gleda, da je toga puno. On je jednostavno rekuc — požderuš! —

•To sve nije nikaj tak čudnovatoga — veli jedan kapitan koj je bil u tom društvu — ja imam u mojoj kumpaniji dečka, koj more cielo tele pojesti, pak ga radi toga nije pred nikim sram, dapače on se tim diči! —

Svi se smiju, kak jo tobož oficir hoće nasesti pustiti, ali oficir nepopušća, pak kad

nikak neču vierovati, predloži lm vadlingu na to, koju dakako i svi prihvate.

Kapitan si na to poišće u kumpaniji toga soldata požderuša, te mu saobči kako-vu je vadlingu glede njegovoga opetita sklopil, pak ga zapita jeli se more na njega zamesti i jeli se more nadjati, da bude vadlingu — dobil. Dečko se nasmije i kapitana pobatrive, te ga osigura da je vadlingu tak sigurno dobil, kak sad njega tu vidi stati i samo neka odredi dana i kupi tele, a on će već učiniti, da ga nebude sram i da te civiliste podbrije sve brez britve i nauči, kako će se oni s njegovim kapitanom vadjati.

Sada se kapitan domisli, — da bi njegov požderuš ipak mogel vgreznuti, a onda bi on i vadlingu zgubil, pak bi moral tele platiti, vadlingu platiti, a kaj još najviše — u špotu ostali, pak zato odredi, da se tele ima na razni način pripraviti, za da se — požderušu nepreduri, što bi posve lahko se dogoditi moglo, ako bi samo na jednu telu pečeno ili kuhano meso došlo na stol. Klo-

mu pak je dečko, koj o tom na više felih pripravljanje teletine nikaj nije znal, već je misli, da će samo cielo tele pečeno dojt na stol, još odredil da mu se k teletini ima prirediti šalata a za domočiti i radi lagljeg gutanja, na stol metnuti pet litrih pive.

Određeni dan dojde i u kasarni u kantini se sakupe svi vandlingaši zajedno sa kapitanom. Stol je prostr, a samo za jednu osobu. Za čas dojde i soldat koj bu sad svoj majsterštuk u jelu pokazal, te se sedne za stol. Vani u kuhinji je razrezano tele a okolo njega sve svjedoki obodvijuh vadjajućih strankah, koji imadu paziti da nebi koj falat teleta u čiji drugi požirak zabludil i tak kapitanu dobljenje vadlinge o-lakšal. I sad pričme sokač na razni način pripravljenu teletinu u kantu na stol pošiljati, te tako donese jedan soldat pred pri stolu sedečega junaka zdela začinjene juhe, zatim dojde zdela pörköltta, onda zdela paprikaša, zatim frigana, onda pečena teletina . . . i to je jedno za drugim išlo tak, da je u kuhinji na stolu samo još teleča lopatica ležala, koju je špehom i timusom našpika-

Kordiljeri zatresoše od smijeha amerikanskoga, jer se zbilja mlada i veselja Amerika smije ovoj sali koja ozbiljnoj i matoroj Evropi nije baš smiješna.

— Najprljaviji čovjek na svijetu. U Montrealu, u Kanadi, umro je najprljaviji čovjek u toj zemlji, Nejl Brodi, koji se mogao pohvaliti da se nikad nije umio osim kad su ga na to nagnali. »Ladanova Agencija« koja to javlja dodaje, da je Brodi po narodnosti bio Škot. Pošto je prije više godina došao u Kanadu, tu je izmijenio zanimanje te i postao trgovac; trgovina mu je tako išla za rukom, da kad je umro ostavio je svojim nasljednicima oko 1.250.000 dolara. Ali i ako je bio tako bogat, neprestano je živio u prljavštini. Više puta je bio uapšen, jer je išao ulicom u prljavom i poderanom odijelu: sudije, videći da kazne ništa nepomažu, odsudili su ga da se dva-put dnevno kupa, ali kad je izdržao kaznu i vratio se kući, Brodi je postao prljaviji no što je bil prije. Jedan put su vatrogasci po naredbi vlasti obkolili njegovu kuću i potopili je vodom, jer je već postala opasna po narodno zdravlje.

Nekaj za kratak čas.

Munkácsyova kritika.

K Munkácsy Mihályu, glasovitomu malaru, koj je ne zdavnja vumrl, dopelje jedan bogat banker svojega sina, da pokaže malariju, koju je sinek napravil. —

No, veliki umjetnik — kaj velite k ovomu lepomu kipu?

A lepo, lepo! A jeli zna sinek računati? Izvrstno! — odgovori banker.

No, onda ga dajte za štacunara! — veli s ostrim podsmehom Munkácsy.

Dober odgovor.

Dva plemenitashi, kuliko je to ljudi — pita nešči jednoga staroga gospona.

Ako se razmiju, tojest vu slogi živiju, onda samo »jeden čovek;« nego ako se svadiju onda »jezero ljudi.« —

Kaj bi bil vučenjak!

Vidite gospon Teglin, ov Tompos dr. vam je veliki vučenjak.

nu kanil, kakti zadnju jestvinu sam sokač u sobu donesti i pred požderuša metnuti kakti za znamenje slavodobitja.

Kapitan se je zadovoljno sa svojim protivnici po kantini setal i čekal, dok momak još i zadnjega komada uništi i kapitanu vadlingu u žep zesiple, a protivnici, vadlingaši kapitanovi su bili takodjer, zadovoljni, makar su već i videli da su vadlingu, tak dobro, kak zgubili ali su zato barem videli ono, kaj do sad još nisu videli — toliko jesti!

Samo požderuš momak nije bil zadovoljan, jer on nije znal, da ovi pörkölti, paprikaši, frigani i ostali, k njegovoj teletini spadaju, pak je potajno namignul kapitanu, a kad je ov došel do njega te ga zapital, kaj hoće; prišaptnul mu je u uho: »Gospodine kapitane, nuderte zapoviedite, da već jednom donesu to tele, jer ako me stimi raznimi malenkostmi zasite, onda nebudem mogel tele pojesti, pak bi vi onda vadlingu morali platiti!

Em Kollay.

No, ja nebi mogel reći to za njega. Zakaj ne? Pak poleg česa velite, da je on ne vučenjak?

Ah, kakši je to vučenjak! Zadnjiput sam ga štel navčiti na ferbli, a ali kak je to ztežka išlo!

Trgovec: A da morem računati na to prečastni gospone, da mi duga splatiju?

Zemeljski gospon: Je, kaj ja to znam? Kaj vi mislite da sam samo vam dužen?

Fini test.

No, kak si kaj Ilonka svojom zaručnikom? Se već spominal s japom?

Je. I premisli si, kak su lepo prijeli moj tatek Nándora; najenput su mu dopuztili, kaj njim je vekslina podpisal. —

Testament.

Gospon Trček je svojim testament sledeće dal zapisati: ... A Pograbašiju jameru ostavljam 25 korun zato, kaj mi križa ostavi v miru tak dugo, dok sam sprhni i prehiti se, onda ga slobodno naj zežge.

Zadnja bedastoča.

Čuješ brate, već bi slobodno zapustil te hurmastoče, vidiš, već si se oženil, — to je ne za te. —

Znam, da je ženitba ne za me, ali naj bu, to mi je bila zadnja hurmastoča. —

Kakov je mrtvi, takvo je sprisćavanje.

Čujeju, gospon školnik — veli stup Jožek — kaj je to, kaj, denes već ne moči čuti tak fina sprisćavanja kak predi. Počem je to?

Je, to vam je od toga dragi Stup — kajti den denes već nemamo tak fine mrtve, kak su predi bili, — Kaj ve pomira, to je sve škrtljivo, skupo, — a ki su na forinte, ne na fillere plaćali, oni su već zdavnja pomrli.

Naj si nezбира!

Jeden plebanuš počme moliti za dežd, da si moreju njegovj larniki jesensku setvu zvršiti, kajti je bila strašna suša. Nego kak je do ovih reč došel: O gospone, podeli nam jeden lepi, tihi dežd! sam mu preseče nešči s pod zvonika:

A naj si nikaj neprebiraju gospon plebauš, dober bu, kakši bu gud! Sam da bu! Stim bi znali Bog a išče bolje rezsrđiti, ako — bummo si prebirali. Naj nam pošle deždja kakšega oče.

Denešnja huda vremena.

A najte biti tak nezadovoljni János bacsi — batrivi plebanuš jednoga farnika. Več bu vaš Bog pomogel. Samo se ufajte vu njega. Vidite, on je i sveta zništeta stvoril a kak nej mogel onda vam pomoći.

Hje gospon plebanuš — veli János gazda i mahne s rukom — onda je bilo leško. Vu onom dobrom vriemenu je leško Bog stvoril sveta ali kak su ve huda vremena, denes niti on nej mogel nikaj stvoriti. —

Oh Kajfas!

Suznatim obrazom dojde vun ženicka iz cirkve i gluboko si zdihava.

A kaj vam je Žuža, — kaj ste tak zamišljeni? pita nju jeden poznanec.

Ah jaj, duša moja, znate našega gospona kapelana vusta bi bilo vredno pozlatiti. Najenput me pobijeju suze, da mi na pamet dojde, kak lepo i prelepo zgovaraju gospon kapelan ove reči: »Oh Kajfas oh Kajfas! Sam vre čuda prodikatorov čula,

ali tak zmozno niti jedan neizgovarja: Oh Kajfas, oh Kajfas!

Automobil.

Jeden selski zbiráč odide v Peštu i tam pohodi svojega obligata, koj ga vodi po Andrassy putu i kaže mu zidine.

V drugim hipu samo dohrči za njimi jeden automobil, motor, i obligat se obrne k zbirachu i pita:

No gospon Vodec jeli znate, kaj je to? Znam, — veli Vodec — tu je vujšel konj pak ve kočija za njim beži. —

Ili-ili.

Za boga gospon doktor, kaj ima za beteg moja čerka, — pita gospon Hoblič doktora.

Predi, kak odgovorim — veli doktor — povečte mi gospon Hoblič, jeli je ne zaljubljena v koga vaša čerka nezaufano?

Ne; zasigurno znam, da ne.

No, onda frajllice influenzu ima.

Tugujuća žena.

Žena: Oh, gospon doktor naj mi poveju jeli bu ozdravil moj muž ili ne?

Doktor: to išče nemrem ve povedati. Konbem ovoga tjedna bude stopram išel prek čez Križiš.

Žena: Oh a ja sam si već kupila črnoga rubca, toga naj rada biti kvarna. —

Najnoviši beteg.

Jeden selski muž pozove doktora ksvoiemu betežnomu sinu. Gazda sam je jako tenkoga rušta, betežljivi čovek kojemu budjelar je više s kmicom kak s peneze napunjen.

Da je doktor spital betežnika onda se obrne k otcu, koj je kre postelje stal i pita ga:

A kak ste kaj vi g. Kavran vu čem bolujete?

A ja, prosim ponizno g. doktora — samo v ekžekuciji.

Praktična misel.

Gospa Greblica sledećim! rečmi prime doktora, ki njoj je čez duže vreme vračil sina.

— Koga besa? Oni za saki put forinta prosiju, de se od mojega Jožeka sva deca opala v bobinke vu vulici, a oni pak g. doktor su poleg toga dober gšeft napravili? Im ako tak zememo išče bi oni meni morali platiti, za to, kaj su poleg mojega sina do tuliko betežnikov došli. —

Vračтво.

Kuliko je mrtvih? — pita doktor vspitalu dvorjanicu.

Osem.

Pak kak to, im sam ja devetimi prepisat vračтво.

— Je, on deveti je ne štel nutri zeti vračтво!

Koj je navek pripraven.

Od Moltkeja, glasovitoga nemškoga vođe pripovedaju sledeće:

Jenput doruži knjemu Roon, pruski minister bojnih poslov, i s velikim glasom zakriči:

Boja imamo s rusom!

Odpriete sifonera, ormara, — veli Moltke iz postelje, kojoj ga je beteg prikapčil tam vu drugim pridolu najdete plama, kak se imamo boriti proti rusu. I stim se obrne na drugu stran, i zaspi za par minut, kak da se nikaj ne pripetilo.

Gabona árak. — Cienna žitka

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	pšenica	17.00—
Rozs	Hrz	14.00—
Arpa	Ječmen	12.00—
Zab	Zob	14.00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	12.40—
Fehér bab uj	Grah beli	16.00—
Sárga bab	zuti	12.00—
Vegyés bab	zmesan	11.50—
Kendermag	Konopljeno seme	20.00—
Lenmag	Len	20.00—
Tökmag	Košćice	18.00—
Bükköny	Grahorka	12.00—

418. sz. 1907.

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz.102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járás-bíróság 1907. évi Sp. I. 417. II. számú végzése következtében Zakál Henrik ügyvéd által képviselt ifj. Sztrogkó Imréné sz. Jalsóvecz Mária muraszilvágyi lakos javára Grahovecz Anna és ifj. Sztrogkó Imre muraszentkereszti lakos ellen 146 K. s jár. erejéig 1907 május hó 24-én fogantatosított kielégítési végrehaj-tás utján lefoglalt és 780 kor. becsült I-szekér, I kancza ló, I csikó, és I bikából álló ingóságok nyilvános árverésen elad-nak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járás-bíróság 1907. V. 322. 1907. sz. végzése folytán összesen 176 kor. 10 fillérben bíró-ilag már megállapított költségk erejéig Muraszentkereszten leendő eszközésére

1907. évi június hó 25 napjának d. u. 3 óraja hátridőül kitűztetik és ahhoz a venni szá-n-dékozők oly megjegyzéssel hivatalnak meg-hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.ét.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbb ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyan, 1907. június 11.

Császárfürdő

BUDAPESTEN. Nyári és téli gyógyhely, a magyar irtalmasrend tulajdona. Első rangu kénes hévízü gyógy-fürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kö- és márványfürdők; hőlég, szénsavas- és villamosvíz-fürdők. Ivós és belégzési kúra. 200 kényelmes lakószoba. Szol-lid kezelés, jutányos árak.

Prospektust ingyen és bérmentve küld 858 Az igazgatóság.

Necsak olvasni

hanem megis kell kísérlni **BERGMANN és TÁRSA, Dresden és Tetschen a/E** régen bevált, győztyító hatású

Steckenperd lilio-m-tej-szappanát

azeltott Bergmann-féle lilio-m-tejszappant (Jegy: 2 Bergmänner) hogy szeploktól ment, fehér arcobort, valamint gyengéd arcszint nyerünk.

Darabja 80 fillér-ért kapható:

Stráhia Testvérek-nél Csáktornya.

971 40—50

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,
Által a legjutányosabb árak mellett ajánlatok:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, Járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecs-kavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetem-eszál-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Tisztíts csak
GLOBUSZ FÉMTISZTÍTÓ KIVONAT
A legjobb tisztítószer a világon
Az 1904. St. Louisi világtalál-táson GRAND PRIX.

Bischnitzky Miksáné, Nagykanizsa.

9941—20
Nagy választék új és átjatszott zongorák, pianinók, fushar-moniumok és cimbalmokban. **Részletfizetésre is!** Hangszerek bérbe adatnak.

Szőlőoltványok
ministerileg elírt minőségben, 17 faj csemegé, 19 borfajban, há-romféle alanyon, fajtisztán, me-szes talajra is
Gyökeres vessző Portalis, Solomis, Monticola. Aramon, Rupentris, Gamin No. 1. és 2. kapható,
Vállalati szőlőtelep-nél BILLÉD,
Torontál megye.
Legolcsóbb árak!
Készlet: 271.000 oltvány, 250.000 gyökeres. 934 AZ INTÉZŐSÉG

2 segéd és 2 tanonc azonnal felvétetik.
Málek Pál asztalosnál Perlakon. 993 1—3

Hirdetemény.
vb. **Vuk József** volt perlaki lakos kereskedő csődtömegéhez tartozó a csődlettár 1-661 és 663 tétele alatt felvett, **butorok, boltiállványok és berendezések, fűszer, vas, rövid, kézmű- és rőfös árúk,** valamint szo-davizgyár és felszereléseiből álló 4554 kor. 20 fillerre becsült ingóságok **ajánlati árlejtés utján loznak eladatni.** A zárt ajánlatok legké-sőbb 1907. évi június hó 24-ik napjának déli 12 órájáig alulírtán adan-dók be, a hol a lettár és az eladási feltételek betekintheők.
Az eladás tárgyát képező ingóságok Perlakon Dr. Zakál Lajos tömeg-gondnok ur közbenjöttével megtekintheők.
Bánatpénzül a becsár 10 %-a vagyis 455 K. 42 fillér teendő le.
Nagykanizsán, 1907. évi június hó 14-ik napján.
995 **Dr. Rotschild Samu** ügyvéd, csődválasztmányi jegyző.

AGRARIA

MAGYAR GÉPFORGALMI RÉSZV. TÁRS.

Benzinmotorok

Benzincséplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda

☛ árjegyzéket

Levélczim: 872 22—52

„AGRARIA“ Budapest, Vác-út 2.

Ne higgye el, hanem győződjék meg róla.

hogy van cég, ahol hihetetlenül olcsón, (értsd nem a minőség rovására olcsón) vásárolhat és zárolhat: Első minőségű, selyemszítaszövetet, keveretlen tiszta gépenő olajat, henger és kenő olajat eredeti „U SZÓ“ kocsikenőcsőt, surlódásmentesítő tömitőanyagokat, szerelvényeket, malomszerszámokat, vasrészeket, eszközöket, modern közlőműveket, szijakat.

Ez a cég:

SCHVARGZ JÓZSEF

és Társa,

műszaki iroda és raktár. —

Gépszij-gyár.

BUDAPEST, V., Váci-körút 26.

864 20—52

STRAUSZ SÁNDOR

könyv-, zenemű- és papírkereskedése, könyvnyomdája, könyvkötészete

==== Csáktornya. ====

Nagy raktár

író- és rajzszerkek, irodai felszerelések és üzleti-könyvekből.

Bármily irodalmi termék, díszmű, folyóirat, szalkap, megrendelhető eredeti áron

Nagy zenemű raktár.

Bármilynemű és terjedelmű

nyomtatvány

gyorsan, pontosan és jutányosan készítettik.

Könyvkötészeti

munkák a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig.

Írógépkellékek. — Diszes levélpapírok.